

Til nr. 3

Der henvises til de generelle bemærkninger ovenfor til lovforslagets §§ 2 og 4.

Til nr. 7

§ 22, stk. 3, 2. og 3. pkt., angår beføjelse for undersøgelseskommissionen til at meddele bisidderen pålæg om at undlade at gøre klienten bekendt med visse undersøgelsesmaterialer eller med, hvad der er sket under visse kommissions- eller retsmøder. Udvalget foreslår en ændring af bestemmelserne med henblik på at bringe dem i overensstemmelse med de tilsvarende regler vedrørende forsvarere i straffesager, jf. retsplejelovens § 745, stk. 4, og § 748, stk. 5 og 6. Der er grund til at understrege, at adgangen til at meddele de omtalte pålæg er fakultativ og kun bør anvendes efter konkret vurdering af det pågældende pålægs begrundelse under hensyn til sagens omstændigheder. Pålægget bør selvsagt ikke udstrækkes i videre omfang, end formålet tilsiger. Er pålægget begrundet i afgørende hensyn til undersøgelsens gennemførelse, må det derfor nøje overvejes, om pålægget kan ophæves, når den pågældende har afgivet forklaring for undersøgelseskommissionen eller i retten.

Til nr. 8 og 9

Efter ændringsforslagene skal kommissionsbeslutninger efter § 21, stk. 3, om, at en valgt bisidder ikke må fungere som sådan eller om tilbagekaldelse af bisidderbeskikkelse, ikke som andre kommissionsbeslutninger kunne indbringes for Østre Landsret, men for Den Særlige Klageret. Bestemmelsen bringes herved på linje med retsplejelovens regler (§ 737) om kære af tilsvarende beslutninger vedrørende forsvarere i straffesager.

Til nr. 10-12

Retsmøder i undersøgelsesretter efter retsplejelovens § 21 a har som udgangspunkt skullet gennemføres for åbne døre. Undersøgelsesretten kan dog ikke alene efter de almindelige dørlukningsregler i retsplejelovens § 29, men også "i særlige tilfælde", der ikke er omfattet heraf, bestemme, at undersøgelsen skal foregå for lukkede døre, jf. retsplejelovens § 21 a, stk. 3, 2. pkt. Den lige nævnte adgang til dørlukning efter § 21 a, stk. 3, har et snævert anvendelsesområde. Undtagelsesadgangen tænkes således navnlig

anvendt i tilfælde, "hvor særlige hensyn til de berørte tjenestemænd i relation til en eventuelt efterfølgende tjenestemandssag gør sig gældende", jf. Folketingstidende 1990-91, Tillæg B, sp. 780.

Efter lovforslagets §§ 29 og 30 skal såvel kommissionsmøder som retsmøder foregå for lukkede døre. Dette forslag, der bygger på en indstilling fra det helt overvejende flertal i Nordskov-udvalget, er udførligt begrundet i dette udvalgs betænkning og i lovforslagets bemærkninger. Hovedpunkterne i denne begrundelse er hensynet til undersøgelsens effektivitet (modvirke, at vidner gennem offentlighed bliver bekendt med andre afhørtes udsagn) og hensynet til de personer, undersøgelsen retter sig mod.

Folketingets Udvalg for Forretningsordenen foreslår, at de nævnte bestemmelser ændres, således at kommissions- og retsmøder som hovedregel skal være offentlige.

Udvalget frakender ikke de synspunkter, der har fundet udtryk i lovforslagets bemærkninger, vægt, men de kan efter udvalgets opfattelse i hvert fald ikke begrunde en helt generel regel om lukkede døre.

De nævnte hensyn taler ikke med samme vægt i alle sager, og der bør allerede af den grund være mulighed for at foretage en afvejning af hensynene over for modhensyn.

Udvalget mener, at udgangspunktet bør være det modsatte af lovforslagets - udgangspunktet bør være, at undersøgelserne er offentlige. Derfor taler de principielle synspunkter om større åbenhed omkring den offentlige sektor, som i de seneste årtier, efter udvalgets opfattelse med rette, er tillagt stadig større vægt, men i samme retning taler også en nærmere afvejning af de i øvrigt i betragtning kommende hensyn.

Det er vel rigtigt, når det i lovforslagets bemærkninger anføres, at offentlighed kan modvirke en undersøgelses effektivitet, men virkningen kan også være den modsatte, og det vil normalt ikke være muligt på forhånd at vurdere, hvilken fremgangsmåde der undersøgelsesmæssigt vil være mest hensigtsmæssig.

Det er vel også rigtigt, at hensynet til den person, undersøgelsen er rettet imod, jævnlig kan synes at tale for dørlukning. Det gælder dog næppe undtagelsesfrit. Og ved vurderingen af dette spørgsmål bør det tages i betragtning, at lovforslaget - i forhold til de nugældende regler om undersøgelsesretter - betegner en væsentlig